

Dette er Mohammad

Profeten Muhammeds (og velsignelse være med ham Guds fred) liv

Foreldreløs som 6-åring

Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) var en araber fra Hashem- klanen i Quraish- stammen. Han ble født i Mekka omkring 570. Han kjente ikke sin far , Abdullah, som døde rett før hans fødsel, og hans mor Amina , døde , da han var seks år. Det foreldreløse barn ble oppdraget av sin bestefar, en troende og vis stammeleder, og senere av onkelen Abu Talib, som var en rik kjøpmann. Den unge Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) arbeidet som hyrde; senere tok hans onkel han med på hans handlereiser. Han ble kjent for sin enestående ærlighet, vennlighet og klokskap. Den rike enke Khatija la merke til hans gode egenskaper og ansatte ham til å lede handelsfirma hennes.

Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) levde i en tid med stor forfall, hvor de arabiske stammer tilbad mange avguder ved det gamle tempel i Mekka, som kalles Kaaba. De trodde at gudene i Kaabaen ville ødelegge høsten eller forårsake tørke og sykdom , hvis de ikke ofret til dem.

Det var da ikke alle som trodde på flere guder, eller at figurer av tre og stein hadde noen som helst kraft. De betraktet den slags som overtro og mente tvert imot , at det kun finnes en Gud .

Muhammed(og velsignelse være med ham Guds fred) tilhørte til denne gruppen, som araberne kaller hanif.

Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) blir profet

Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) trakk seg ofte tilbake for å be og tenke . Han foretrakk ensomhet i bergene omkring Mekka og ble der av og til i dagevis.

En dag viste en engel seg for ham. Det var Gabriel (arabisk: Djibril), Guds sendebud. Gabriel sa til ham at det kun var en Gud , som het Allah og at Gabriel var hans sendebud. Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) ble veldig redd og trodde han ble sinnssyk . Men da han kom hjem , lyttet Khatija på ham og overbeviste ham om , at det virkelig var Guds sendebud , og at Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) var blitt kalt til å være profet. Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) var ikke den første profet.

Dette er Mohammad

Allah hadde i tidenes løp kalt mange mennesker til å være Hans sendebud. Den siste profet før Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) var den salige Jesus av Nasaret (og velsignelse være med ham Guds fred). Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) fikk vite at han skulle " vekke og advare " folk i Mekka , for de levde et syndig liv. De trodde , at hvis de bare ofret til avguder , var det likegyldig, hvordan de oppførte seg. De trodde ikke at det var et liv etter døden , hvor de ville bli belønnet eller straffet , etter hvordan de hadde levd deres liv på jorden. Det var Muhammeds (og velsignelse være med ham Guds fred) plikt å fortelle dette til så mange mennesker som mulig - og å overlevere nøyaktig det , Allah åpenbarte for ham, slik at alle også etter hans død kunne få et sant kjennskap til Allahs åpenbaringer.

I de neste 23 år viet Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) sitt liv til denne oppgave. Da han døde i 632, forelå der en fullkommen bok med alle åpenbaringer . Den ble kalt den hellige Koran.

Den religion som Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) hadde fått åpenbart , skulle verken oppkalles etter Allah eller Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) , men kalles islam, og dens tilhengere skulle kalles muslimer.

Maktens natt

Da Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) begynte å fortelle om det som skjedde og å forklare budskaps innhold, var det ikke mange som trodde på ham . Han hadde 40 år uten å ha hatt noen som helst religiøse opplevelser før. Alle kjente ham som en god og vennlig mann , som hadde suksess som handelsmann. Folk hadde vanskeligheter med å forestille seg ham som en religiøs profet.

Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) fortalte dem om sitt første syn. Det skjedde en natt , som kalles Laylat al- Qadr - Maktens natt eller Skjebnes natten.

Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) var alene på Hira- berget , da ham hørte en stemme kalle på ham og ba ham om å forkynne. Han så noen bokstaver av ild komme til synet, men han kunne ikke lese dem. Han hadde ingen utdanning og Koranen beskriver ham flere ganger som den som verken kan lese eller skrive (for eksempel sura 7, 158).

Forkynn i din Herres navn

Stemmen befalte ham å fremsi tre ganger , og så følte han noe gripe ham om kroppen og halsen, og han trodde han skulle dø .Stemmen sa også : " Oh Muhammed , du er Allahs sendebud, og jeg er Gabriel."

Dette er Mohammad

Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) så nå engelen Gabriel stå i et sterk lys , som fylte hele himmelen og plutselig forstod han meningen med ordene og begynte å fremsi dem:

Guds, den Barmhjertiges, den Nåderikes navn Forkynn i din Herrens navn ! Han som skaper , skaper mennesket av en liten seig klump. Forkynn ! Se , Herren er den store Velgjører, som ved (å la føre i) pennen har undervist , undervist mennesket om ting det ikke kjente (Sura 96, 1-6)

Åpenbaringen fortsatte med å advare folk mot å være egoistiske og korrupte . Menneskene visste ikke , at det ble holdt øye med dem , og at de en dag skal stilles for deres gjerninger mot Allah. Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) fikk vite , at han skulle bruke sine krefter på å komme nærmere Allah (96, 20). Han skulle være modig og tale , uansett hva andre måtte mene om ham. Han skulle gi alle mulighet for å endre deres liv , før det var for sent. Han fikk også vite, at hans budskap ikke inneholdt noe nytt; det var mange andre profeter før ham , som fortalte om den sanne Gud, men menneskene hadde ikke lyttet til dem. Menneskene fortsatte deres egoistiske og syndige liv og tok ikke til hensyn ,at de gjorde ondt mot andre. Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) skulle fortelle folk , at alt det de så inderlig - som penger, villaer , tøy og smykker, fine ansikter og kropper - ikke hørte til de virkelige verdier. Folk oppførte seg på måter , som ødela deres moral. Muhammeds (og velsignelse være med ham Guds fred) budskap skulle få dem til å tenke dypere over det de gjorde , om det var godt eller ondt, om det var godt eller ondt, om det var fornuftig eller dumt. Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) ble snart et mål for spøk og latter, men han fortsatte med å forkynne den tro, som Allah hadde åpenbart for ham. Han kunne ikke gjøre annet enn det , som den allmektige Allah hadde utvalgt ham til. det trøstet ham meget, at Koranen støttet ham personlig og forsvarte hans påstander: " Deres bysbarn er aldeles ikke besatt ! Han har virkelig sett ham ved den klare horisonten ! Han var ikke tilbakeholden når det gjelder det skjulte ! Det var ikke en forkastet satans ord ! (Sura 81, 22-25) " Deres bysbarn farer ikke vill , og han tar ikke feil ! Ei taler han av eget påfunn ! Dette er intet annet enn åpenbaring som er åpenbart ! En veldig i makt hor undervist ham , begavet med innsikt Han stod der majestetisk i den høyeste horisont. Så nærmet han seg og svevet på to buelengders avstand eller nærmere . Så åpenbarte han for sin tjener det han åpenbarte . Ikke har fantasien oppdiktet det han så ! (Sura 53, 2-11)

Dette er Mohammad

De tre første tilhengere

Khatija, Ali og Zaid var Muhammeds (og velsignelse være med ham Guds fred) første tilhengere. De fleste medlemmer av Muhammeds (fvmh) stamme ble meget opprørte og vendte seg mot ham. De trodde ikke på ham, og de var især vrede, fordi de kunne miste de store inntekter, de fikk hvert år fra de pilegrimer, som kom til Mekka for å tilbe avguder. Muhammed (fvmh) forkynte at det kun var én Gud, og at avgudene var verdiløse stykker tre og stein, som var meningsløs å tilbe.

En annen onkel til Muhammed, Abu Lahab, ble så vred på ham at han opphisset folk mot ham. Onkelen Abu Talib, som hadde oppdraget Muhammed (fvmh), beskyttet ham, men han trodde ikke på Koranen. Han smilte når han så Muhammed (fvmh) og de to gutter, Ali og Zaid, be i så uverdige stillinger - han syntes.

Det var da noen som lyttet på Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) og innså at hans budskap var fornuftig. Ordene i Koranen var så maktfulle og annerledes, at de fikk folk til å tenke dypere over tilværelsen. Noen av ordene var meget direkte og fortalte folk, hva de skulle gjøre. Andre ord rystet dem, fordi de advarte folk mot å være egoistiske og onde - og folk visste jo, at det hadde der vært. Når folk angret det de hadde gjort trøstet Muhammed (fvmh), at Allah alltid ville ta imot dem og tilgi dem - hvis de ville endre deres levevis og leve på den måte, som Allah ønsket.

Folk tilslutter seg

De mennesker, som hørte mest interessert til Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred), var folk som ble undertrykt, eller som hadde hatt ulykkelig liv - for eksempel slaver og kvinner. Muhammed (fvmh) fikk også tak i en del unge mennesker, og skapte vrede hos de eldre. De anklagde ham for å splitte familier og å lede de unge på avveie ved å fjerne dem fra forfedrenes tro. Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) svarte, at han kun ønsket å bringe den nærmere til Allah - og det kunne inni mellom skape uro og splittelse. De, som trodde måtte velge Allah og Koranen frem for noe annet - selv deres familier og gamle skikker. De måtte under alle omstendigheter følge Koranen. Det ble kalt underkastelse eller islam. De, som underkaster seg, ble kalt muslimer. Kvinner og menn var like i islam. De var like mye verdt i Allahs øyne og hadde like stort ansvar. Ethvert menneske er et selvstendig vesen, som må ha sine egne beslutninger og bære sitt eget ansvar.

Dette er Mohammad

Omskriftene

Ti år etter den første åpenbaring var Muhammeds (og velsignelse være med ham Guds fred) humør ikke det beste. To av hans nærmeste døde: Khatija og onkelen Abu Talib . han prøvde å flytte til byen Taif, men innbyggere forfulgte og latterliggjorde ham, så han vendte tilbake til Mekka . Plutselig fikk Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) en ny, strålende åpenbaring: Laylat al-Miraj - Oppstigningen til Paradis. Han så i et syn de høyeste himler - og ble styrket i tro. Etter å ha forsøkt å omvende folk i Mekka i 12 år, ble Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) oppfordret til å dra til byen Yathrib for å bli dens leder. Han tok imot oppfordringen , og byen ble kjent som Madinat al-Nabi (Profetens by) - eller bare Medina. Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) oppfordret sine tilhengere til å ta med ham til Medina - eller søke tilflukt hos de kristne , når de ble forfulgt og ydmyket . Det er ikke noe merkelig i , at Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) i dette tidspunkt oppfordret sine tilhengere til å søke hjelp hos de kristne . For ham var det ingen tvil om at islam i det fundamentale var felles for jødene og de kristne. Han hadde stor ærbødighet for diss " Bokens folk" , og han følte seg overbevist om , at de ville motta forfulgte muslimer med barmhjertighet.

Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) får suksess

Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) ble en suksessfull hersker i Medina - og der mottok han de siste åpenbaringene av Koranen. Noen enkelte ganger talte Allah til ham gjennom Gabriel. Muhammed (fvmh) beskrev engelen som en uhyre stor skikkelse - eller bare som et par øyner , som syntes til å betrakte ham fra alle sider.

Andre ganger kom budskapet uten varsel til Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) , når han var ute og rydde eller underviste folk. Av og til kom det som et direkte svar på et bestemt spørsmål eller et direkte eller et problem som Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) hadde tumlet med . Atter andre ganger falt han i en trans- lignende tilstand. Han kunne tape bevissthet eller bli meget varm og gjennombløt av svette. Av og til var stemmen helt utydelig. Andre ganger var stemmen klar og han kunne forstå hvert eneste ord.

Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) var alltid påvirket av åpenbaringene - noen ganger så voldsom at han følte at

Dette er Mohammad

han skulle dø. Han uttalte i en hadith : " Jeg har ikke mottatt en åpenbaring , uten at jeg har følt at , at min sjel ble revet ut." Hver eneste gang Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) hadde mottatt en åpenbaring og var kommet til seg selv , gjentok han budskapet for noen vitner , som lærte det utenatt.

Muhammed (fvmh) var ikke forfatter

Det er verdt å bemerke seg , at Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) aldri påstod å ha skrevet Koranen. Enhver muslim vet , at han ikke har gjort det. Et stort antall av hans uttalelser og læresetninger er blitt samlet av hans tilhengere - og de har en helt annen stil enn åpenbaringene i Koranen. Muhammeds (og velsignelse være med ham Guds fred) uttalelser kalles hadith. Hadith er det alminnelige arabiske språk , som ble talt på Muhammeds (og velsignelse være med ham Guds fred) tid. Språket i Koranen er derimot helt enestående og annerledes enn i noen annen bok . Muslimene er overbevist om , at Koranen er Allahs ord . Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) mottok dem bare som Allahs talerør og videregav dem helt nøyaktig til andre. Koranen er skrevet i en blanding av prosa og poesi. Den har en meget sterk rytme , som har en betydelig effekt på muslimer, når de lytter til dens ord, så mye mer som den alltid fremsies i et "messende" tonefall. Da Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) begynte å fortelle om sine åpenbaringer , ba hans motstandere ham om å utføre noen mirakler for å bevise , at han virkelig var Allahs profet. Han svarte at han var et ganske alminnelig menneske og på ingen måte guddommelig . Han var heller ikke en mirakelmaker , den salige Jesus (fvmh) var den profet , som utførte de store mirakler. Men selve Koranen var et rent mirakel , og det hans tilhengere hadde bruk for. " De som intet vet sier . `Hvorfor taler ikke Gud til oss ? Hvorfor kommer ikke et tegn til oss ? Slik snakket også tidligere generasjoner. Menneskehjertenes er like. Men , Vi har klargjort Ordet , for folk som har visshet. (Sura 2, 112)

Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred) trodde fast på det budskap , som han videregav . Allah hadde alltid beroliget ham og garanterte for hans hederlighet.

for eksempel sa Allah engang: " Sannelig, de vantro er nær ved å få deg til å miste fotfestet med sine blikk når de hører Formaningen og sier ` Han er sannelig besatt !` Men dette er intet annet enn en formaning for all verden ! " (Sura 68, 51-52)

Muhammed (fvmh) - Den siste profet

Dette er Mohammad

Muslimenes tro på at Muhammed er Guds siste Profet har vært misforstått av mange mennesker og trenger derfor en forklaring. Denne troen betyr på ingen måte at Gud har stengt Sin barmhjertighetsdør og trukket seg tilbake. Den pålegger heller ikke noen innskrenkning av fremveksten av store religiøse personligheter. Heller ikke betyr den at Gud har vist araberne, blandt hvem Muhammed ble utvalgt, sin siste gunst som utelukker alle andre. Gud er ikke partisk i forhold til noen rase, alder eller generasjon, og Hans barmhjertighetsdør er alltid åpen og alltid tilgjengelig for dem som søker Ham. Han taler til mennesket på en av disse tre måter:

(1) ved inspirasjon som forekommer i form av forslag eller ideer som Gud nedlegger i fromme menneskers sinn eller hjerter;

(2) fra bak et slør som forekommer i form av syner eller visjoner når den kvalifiserte mottaker sover eller befinner seg i transe; og

(3) gjennom det Himmelske Sendebud Gabriel som er sendt ned med konkrete Gudommelige ord som skal overbringes til det utvalgte mennesket som sendebud (Koranen,42:51). Den siste formen er den høyeste, og det var i den Koranen kom ned til Muhammed. Den er utelukkende begrenset til profetene, og av dem var Muhammed den Siste og Seglet. Men allikevel, dette avviser ikke eksistensen, eller den fortsatte inspirasjon i en av de to andre formene til den Gud finner det for godt .Ved valget av Muhammed som profetenes Segl har ikke Gud tapt kontakten med eller mistet interessen for mennesket, og mennesket er ikke blitt avskåret fra å søke Gud eller forhindre i sine forhåpninger om Gud.Snarere tvert imot, ved valget av Muhammed som Profetverdighetens høydepunkt og Koranen som Åpenbarings fullføring, har Gud opprettet et varig kommunikasjonsmedium mellom Seg og mennesket, og har reist et evigvarende fyrtårn av veiledning og lys. Foruten disse generelle obsevasjonene finnes det andre spesifikke punkter som viser hvorfor Muhammed er Guds Siste Profet. Blandt dem kan vi nevne noen få:

1. Koranen erklærer i utvetydige ordelag at Muhammed er sendt til alle mennesker som Guds Apostel, den Gud som har overherredømme over himmel og jord (7: 158).

Den erklærer også at Muhammed bare ble sendt som en Barmhjertighet fra Gud til alle skapninger, mennesker som dyr (21:107), og at han er Guds Sendebud og Profetens Segl (33:40).

Dette er Mohammad

Koranen er Guds ord og alt den sier er Guds sannhet som alle muslimer holder seg til, og som alle mennesker bør tenke over. Muhammeds Budskap var ikke ganske enkelt en nasjonal fornyelse eller et rasemessig monopol eller en midlertidig utfrielse fra slaveri og undertrykkelse. Heller ikke var det en brå endring eller omvendning av histories retning. Muhammeds budskap var, og er selvsagt fremdeles, en universell fornyelse, en felles velsignelse, en overnasjonal arv og en evigvarende åndelig utfrielse. Det er en fortsatt utvikling av de foregående åpenbaringer. Det overskrider alle grenser for rase, alder, farge og regionale trekk. Det er rettet til menneskene til alle tider, og det er nøyaktig hva mennesket trenger. Derfor tror muslimen at Muhammed er Den Siste Profet fordi Koranen er et sant vitne om dette, og fordi Muhammeds budskap har den virkelig universelle og avgjørende tros høyeste egenskaper.

2. Muhammed erklærte selv at han var Guds Siste Profet. Ingen muslim, eller for så vidt heller ingen andre, kan betvile sannheten i denne erklæringen. Hele sitt liv var Muhammed kjent som den mest sannferdige, ærlige og beskjedne. Hans integritet og sannferdighet var hinsides tvil, ikke bare for muslimer, men også i hans mest standhaftige motstanderes øyne. Hans karakter, hans åndelige bedrifter og hans verdslige reformer er uten sidestykke i hele menneskehetens historie. Og det gjenstår fremdeles å se om historien kan frembringe noen som er Muhammeds like. Han sa at han var den siste profeten fordi det var Guds sannhet, og ikke fordi han ønsket noen personlig ære eller traktet etter personlig fortjeneste. Seier ødela ham ikke, triumf svekket ikke hans glimrende fortrinn, og makt korrumperte ikke hans karakter. Han var ubestikelig, konsekvent og uimottagelig for enhver forestilling om personlig fortjeneste eller ære. Hans ord fremviser et blendende lys av visdom og sannhet.

3. Muhammed var den eneste Profet som fullførte sitt oppdrag og avsluttet sitt arbeid i sin levetid. Før han døde erklærte Koranen at Guds religion var blitt fullkommengjort, at Guds gunstbevisninger mot de troende var blitt fullført og at åpenbaringssannheten var blitt bevart og ville bli trygt opprettholdt (Koranen 5: 30 og 10: 9). Da han døde, var Islams religion fullført, og de muslimske troendes samfunn var veletablert. Koranen ble nedskrevet i hans levetid og bevart i sin fullstendige og opprinnelige versjon.

Alt dette betyr at Guds religion er blitt fullført av Muhammed i teori så vel som i praksis, og at Guds Kongerike er blitt opprettet her på jorden. Muhammeds oppdrag, hans eksempel og hans bedrifter har

Dette er Mohammad

bevist at Guds Kongerike ikke er et uopnåelig mål eller noe som bare hører det Hinsidige til, men er noe av denne varden også, noe som fantes og blomstret på Muhammeds tid og som kan finnes og blomstre i enhver tidsepoke der det finnes oppriktige troende og trofaste mennesker. Så om noe menneske var forutbestemt til å være Profetverdighetens høydepunkt, hvem annen enn Muhammed kunne det være? Og om noen bok skulle være planlagt å være Åpenbaringens fullendelse, hvilken annen enn Koranen kunne det være? Den faktiske oppfyllelsen av Muhammeds oppdrag på jorden og den autentiske nedtegnelsen av hele Koranen i hans levetid, bør ikke la det være den minste tvil i noens sinn om at han var den Siste Profet.

4. Guds forordning om at Muhammed er den Siste Profet er basert på Koranens opprinnelige og rene ekthet, på Muhammeds avgjørende og enestående bedrifter, på Islams universalitet og på anvendeligheten til Koranens lære i alle situasjoner, til alle tider og for alle mennesker. Dette er religionen som overskrider alle grenser og trenger langt forbi alle skranker av rase, farge, alder og posisjon som skyldes rikdom eller prestisje. Dette er religionen som forsikrer menneskene, alle mennesker, om likhet og brorskap, frihet og verdighet, fred og ære, veiledning og frelse. Dette er Guds religions rendyrkede vesen og den form for hjelp som Han alltid har gitt mennesket fra historiens begynnelse. Med Muhammed og Koranen er det religiøse utviklings høydepunkt kommet. Dette betyr imidlertid ikke slutten på historien eller opphøret av menneskets behov for Gudommelig veiledning. Det er bare begynnelsen av en ny innstilling, innledningen til en ny æra hvor mennesket er blitt tilstrekkelig forskynt med all den Gudommelige veiledning og de praktiske forbilder det trenger. Denne Gudommelige veiledningen er å finne i Koranen, den mest autentiske og uforgjengelige Guds Åpenbaring, og de praktiske forbildene finner vi i Muhammeds personlighet. Hvis det skulle komme en ny profet eller en ny åpenbart bok, hva kunne den ha å tilføre profetverdighetens kvalitet eller Koranens sannhet? Hvis det er for å bevare Guds Ord eller verne om Åpenbaringens sannhet, så er det allerede gjort gjennom Koranen. Og hvis det er for å vise at Guds Lov kan gjennomføres i historien eller at Guds Kongerike kan opprettes på jorden, så er dette blitt vist av Muhammed.

Og hvis det er for å veilede mennesket til Gud og livets Rette Vei, så er dette godt fastslått av Koranen og Muhammed. Mennesket trenger ikke nye åpenbaringer eller nye profeter. Det trenger mest av alt å

Dette er Mohammad

våkne opp, åpne sitt sinn og få hjertet til å slå raskere. Det mennesket trenger nå er å gjøre bruk av de Åpenbaringer som allerede foreligger, ta de eksisterende ressurser i bruk og hente fram fra Islams uutømmelige skatter som har inkorporert, bevart og fullkommengjort de foregående åpenbaringers renhet.

5. Gud forordnet at Muhammed skulle være den Siste Profet, og slik ble det. Ingen profet før Muhammed hadde gjort eller gjennomført eller etterlatt seg så mye som han gjorde. Og ingen etter Ham, av dem som har gjort krav på profetverdigheten har gjort noe som kan sammenlignes med det han gjorde. Denne Gudommelige forordning kom imidlertid de etterfølgende store historiske begivenhetene i forkjøpet. Den forkynte gode nyheter for mennesket, at det skulle gå inn i en ny epoke med intellektuell modenhet og åndelige høyder og at det fra da av ville måtte greie seg uten nye profeter eller nye åpenbaringer, stå på egne ben med støtte fra den rike arv av profetverdighet og åpenbaringer som fantes i Muhammed og hans forgjengere. Det var i forventning om den kjensgjerning at verdens kulturer, raser og religioner ville komme nærmere og nærmere hverandre, og at menneskeheten kunne greie seg godt med en universell religion som gir Gud hans rettmessige plass og der mennesket når sine mål. Den var et høytidlig vitne til den store rollen som avansert kunnskaps og seriøs intellektuell virksomhet ville spille når det gjelder å bringe mennesket til Gud. Og det er sant at hvis mennesket kan kombinere sin avanserte kunnskap og sitt sunne intellektuelle potensiale med Koranens åndelige og moralske lære, kan det ikke unngå å erkjenne Guds eksistens og tilpasse seg til Guds Lov. Profetverdighetens historiske epoke har sluttet med Muhammed for å gi mennesket bevis på at det kan modnes på eget initiativ, for å gi vitenskapen anledning til å fungere på rett vis og utforske Guds veldige herredømme, og for å gi sinnet en sjanse til å tenke etter og trenge til bunns. Islams natur er slik at det har en god del fleksibilitet og gjennomførbarhet og kan greie enhver situasjon som oppstår. Koranens natur er slik at den henvender seg til alle mennesker og retter seg mot alle generasjoner. Muhammed var ikke bare en rasemessig leder eller en nasjonal befrier. Han var, og er fremdeles, en historiens mann og det beste forbildet for den som søker Gud. I Ham kan alle finne noe å lære og dessuten finne glimrende forbilder på godhet og fromhet. Og i Ham kan alle generasjoner finne sitt tapte håp.

Kilde : "Introduksjon til Islam" Hammudah Abdulati

Dette er Mohammad

Profeten Muhammeds (og velsignelse være med ham Guds fred)avskjedskhutba (tale, preken)

Denne preken ble holdt den 9. dag i Dhul-Hijjah år 10 i Uranah-dalen i Arafat bergene.

Etter å ha priset og takket Allah sa Profeten (og velsignelse være med ham Guds fred):

"Å mitt folk! Hør oppmerksom på meg, for jeg vet ikke, om jeg etter dette år er iblant dere lenger. Så hør derfor omhyggelig på, hva jeg har å si dere, og bring disse ord videre til dem, som ikke er tilstede i dag.

Å mitt folk! Akkurat som dere akter disse berger, denne dag og denne by som hellig, så akt hver enkel muslims liv som en hellig plikt. Bring det betrodde tilbake til dets rette eier. Gjør ikke noen ondt, så det vil skade deg. Husk at du i sannhet vil møte din Herre og han vil sannelig beregne dine gjerninger.

Allah har forbudt rente; derfor skal alle fra nå av gi avkall derpå. Din opptjente kapital er din egen og kan ikke røres. Du må hverken tildele noen skade eller selv lide urettferdighet. Det er Allahs dom, at det ikke må beregnes renter og all forfallen rente til Abbas ibn Abdal Muttalib skal ettergis. Enhver rett til blodhevn i Islam er fra nå av ulovlig. Den første rett til hevn, som jeg frafaller er for mordet på Rabiah ibn Harith. Å mitt folk! De vantro tillater seg å la rot i kalenderen med det henblikk å gjøre hva Allah har forbudt til noe tillatt og prøver å forby, hva Allah har tillatt. Ved Allah, der er tolv måneder, fire av dem er hellige måneder, de tre av dem kommer etter hverandre i rekkefølge. Den fjerde faller mellom Jumada og Shaban. Vokt dere for Satan for sikkerheten i deres religion. Han har mistet alt håp om noensinne å lede dere vilt i store saker, så vokt dere for ikke å følge ham i små saker.

Å mitt folk! Det er sant, at dere har visse rettigheter over deres kvinner, men de har også visse rettigheter over dere. Husk at dere har tatt dem til ekte under Allahs tillit og med Hans tillatelse. Hvis de forblir lydige, så er det deres rett å bli forsørget i vennlighet. Behandle deres kvinner godt og vær vennlig overfor dem, for de er deres partnere og hjelpere.

Dette er Mohammad

Det er ikke tillatt for dem å opprette vennskap med noen, som dere ikke godkjenner og la dem ikke gjøre noe usømmelig.

Å mitt folk! Hør på meg med alvor, tilbe Allah, foreta deres fem daglige bønner, hold faste i måneden Ramadan og gi Zakat av deres rikdom. Utfør pilegrimsferden, hvis dere har råd til det.

Hele menneskeheten stammer fra Adam og Eva; ingen araber er bedre enn en ikke-araber. En hvit er heller ikke bedre enn en sort og en sort er heller ikke bedre enn en hvit, unntatt i fromhet og gode handlinger.

Husk at enhver muslim er bror til en annen muslim og at muslimene utgjør et brorskap. Ingen muslim kan lovmessig ta noe som tilhører en annen muslim, uten at det er gitt til ham frivillig. Begå derfor ikke urettferdighet imot dere selv. Husk at du en dag vil stå frem for Allah og svare for dine handlinger. Så vakt dere for ikke å fare vilt fra rettferdighetens vei, etter at jeg er gått bort.

Å mitt folk! Ingen profet eller apostel vil komme etter meg og ingen ny religion vil se dagens lys. Vær derfor fornuftig mitt folk og forstå de ord, jeg overbringer dere.

Jeg etterlater bak meg to ting: Den hellige Koran og mitt eksempel Sunnah, hvis dere følger disse to ting, vil dere aldri fare vilt.

Alle som har hørt meg skal la mine ord gå videre til andre og de igjen til andre og må de siste forstå mine ord bedre enn dem, som lyttet direkte på meg.

Vær mitt vitne Å Allah, at jeg har overbrakt Ditt budskap til Ditt folk.

Kilde : www.islam.dk

Dette er Mohammed

Beskrivelsen av profeten Muhammed (og velsignelse være med ham Guds fred)

Folk som kjente profeten Muhammed, Guds fred være med ham, sa at han var en snill og omtenkssom mann. Fra han var ung, fikk han oppnavnet Al-Amin, som betyr "den sannferdige".

Han var middels høy og sterk med mørkt tykt, svakt krøllet hår og skjegg. Hans store sorte øyner gjorde et sterkt inntrykk. I begeistrede øyeblikk syntes hans ansikt å utstråle en overnaturlig kraft. Han hadde en imponerende oppfattelsesevne, oppfinnsomhet og hukommelse. Han arbeidet alltid hardt.

Selv da han ble Arabias mektigste mann, levde han som sine medborgere. Hans eneste luksus var en hest, personlig våpen, parfyme og et par gule støvler, som Etiopias hersker hadde gitt ham. Han erklærte, at Gud hadde forbudt ham å bære gull og silke. Han reparerte selv sine sandaler, melket gjeiten, tente ilden og feiet gulvet. Han klagde aldri over maten, han spiste den eller lot den være. Bygbrød, dadler og vannvar hans daglige føde, melk og honning en luksus.

Sendebudet likte barn og gikk ikke forbi dem uten et smil eller et vennlig ord. Da hans barnebarn Ummah var liten, bar han henne på skuldrene under den offentlige bønn, satte henne fra seg, når han skulle bøye seg og falle på kne, og tok henne så opp igjen. Anas, som som gutt ble hans tjener, forteller: "Jeg tjente Profeten i ti år, og han sa aldri "fy" til meg eller "hvorfor gjør du det?" og "hvorfor gjør du ikke det?" (Bukhari)

Han var dyrevenn:

- "Bruk ikke dyrets rygg som din talerstol etter reisen!"
- "Ta byrdene av kamelene før bønnen!"
- "Hvem har gjort denne fugl ondt ved å ta dens unger? Giv dem tilbake til henne!"

Han fortalte om en umoralsk kvinne, som hentet vann i sin sko til en tørst hund. "Av denne grunn ble hun tilgitt."

Sendebudet unngikk ikke sorger i sine siste år. To av hans døtre, adoptivsønnen og den 1-årige sønn døde. Han bar tålmodig sin sorg. Han understreket alltid, at han kun var et menneske og ikke uten feil.

- "Lovpris ikke meg, som de kristne lovpriser Marias sønn! Si: "Guds tjener og sendebud."
- "Jeg ber om Guds tilgivelse og vender meg til Ham i anger mer enn 70 ganger om dagen." (Bukhari)

Dette er Mohammad

Da han en gang hadde gitt et dårligt råd om daddelavling, sa han:
"Når jeg veileder dere om noe utfra min egen mening, så husk, at jeg
kun er et menneske!" (Muslim)

"I Guds sendebud har dere hatt et godt eksempel for den som setter
sitt håp til Gud , og den ytterste Dag , og stadig kommer Gud ihu." (Koranen, 33:21)

